רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה · ופוסלתה על האחין כדמפרש ואזיל: **לימא** כולהו אחין ניחא להו בפסלה: **למאן** · כלומר למאי הלכתא מני פסולה: **לימא** · דלא מצטריכא לה לעלמא פסיקתא: **אלא** לאו לאחמורינן דאיפסלה מאחין: ניתין (דף כד:) כל מקום שמצינו "חליצה פסולה" = פסולה ופוסלת על האחין, גם פסול = פסול ופוסל מן הכהונה: **מתי שמע רקיקה** · דפסלה: **ומתי שמע קריאה** · דלא פסלה **דתניא** "אין כאן בית מיחוש" ואינו מעכב **לידיה** לא קל מעכבי: **קריין** · בין **קולא** חליצה "מאן יבמי" בין **לחומרא** חליצה "ככה יעשה" מי נמי אמרינן מתייבם לא מיפלגא לאיכפולי בחליצה דליתי למימר כך בתר חליצה אתייבם **דתניא** כך קריין **למקני** חליצה **הולי** **לבעל** רקיקה דליתא **אלא** בתר חליצה מיפלגא לאיכפולי ויימרו כך, מדרקקה ולחי חליצה לה בריתא, ולפילו הכי הדרה ומתייבמת **למתי** **למיבני** חליצה **לאחין**: **ושבי לה מיגרע** · כלומר קמייתא ליתא בה מעשה **ולא** חליצה **למתיין** ומאן דמזי דמתייבמה **שבר** רקיקה בתר חליצה **הולי** לי לגריעה ומכרין חליצה לאחין: **מהו שתעמוד** בזיקה: **יבמה שרקקה דם מהו** · מי הוי חליצה מעלייתא: **מכל** לגיד לך כו' · מקרא הוא דנילף שתמלוך אמר לו לגיד לך את כל הגזל בשמים וכשם שכתב והוא ימלוך בהם מכלל דאיכא בשמים כתב דליהו **בתמיי**: **מי כתיב ויירקה רוק** · דליהוי משמע דלא יהא שם **לא** רוק, **ויירקה** משמע כתיב ואפילו רוק ול"א וכתב נמי: **לי** אפשר בלא נחלוחי רוק: **כתב** **שמחלון** · **ומקבלין** ממתנו ומיהו מזר ומבטלו: (ל) אמר רבא · גרסינן ול"נ ואמר רבא: **בהמלון** · משמע שלין מלוי בכל עת: **תחלון** · ולא תמייבם עוד דאיפסלה עלייהו: **יכול יהא דם היולת מפיו.** טמא כרוק ודם היולת מפי ממא טמא כזובו וקרין ומימי רגליו שהן מטייטותיו של זב וטמאין טומאה ממורה: **מוללת** · אי אפשר בלא נחלוחי רוק:

ר"ם יח.

ע

[ישם יח. ע"ש] *רב שמואל בר אמי אמר רבי יונתן מנין שיש עמו שבועה שאינו מתקרע שנא' °לכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם אמר רבה בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר הוא בדברי תורה אביי אמר בזבח ובמנחה אינו מתכפר אבל מתכפר בגמילות חסדים רבה ואביי מדבית עלי קאתו רבה דעסק בתורה משפחה אחת היתה בירושלים חיה ארבעין שנין אביי דעסק בתורה ובגמילות חסדים חיה שיתין שנין ת"ר שהיו מהים בכן שמנה עשרה שנה באו והודיעו את רבן יוחנן בן זכאי אמר להם שמא ממשפחת עלי אתם שנא' °וכל מרבית ביתך ימותו אנשים לכו ועסקו בתורה ותחיו הלכו ועסקו בתורה ותחיו וחיו קורין אותן משפחת יוחנן על שמן אמר רב שמואל בר אוניא אמר רב °מנין לגזר דין של צבור שאינו נחתם, שנא' °כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך בורית נפתם עונך לפני, אלא מנין שאפי' נחתם שנאמר °מי כה' אלהינו בכל קראנו אליו והכתיב °דרשו ה' בהמצאו °לא קשיא הא ביחיד הא בציבור (נ) ויחיד אימת אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליוה"כ. שלחו ליה לאבוה דשמואל °יבמה שרקקה דם תחלוץ לפי שאי אפשר לדם בלא צחצוחי רוק מיתיבי °יכול יהא *דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא ת"ל °וזבו טמא ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא אלא טהור

ל"ק כאן במצחצח כאן בשתוח. פי' (מוצצת) [שותה] אשעור בלא צחצוחי הרוק וצריכה לרוק לכתחילה ומי דיעבד חליצתה כשירה כדא' נבי מדרשא דלוי מי כתיב ויירקה רוק · ומתני' נמי הבי משמע מדאצטריך קרא למעוטי דם היוצא מפיו אלמא אי לא מעטיה קרא ה"א בכלל כי יוקר הוב בפורי הוא · ואוקימנא להאי מתניתין בשותת והראב"ד כתב דאפילו בשותת מיירי שרקקה במקום חליצה דסבי כהכי אפילו בשותת והא שמעתא בתרייתא דבעי צחצוחי הרוק שרקקה שלא במקום חליצה ולפושלה מן האחים ראי איכא צחצוחי הרוק הוא דמפסל ביה דנורין ביה משום רקיקה דבתר חליצה. אבל ליח בה צחצוחי הרוק לא מפסלה ולא נזרין בה מיידי דנר' נמ' כל הפה אמר שמואל כל [מקום] ששנו חכמים גם פסול [פסול] ופוסל חליצה פסולה ופוסלתה מן האחים במערבא אמרי

ואין דם היוצא מפיו ומפי האמה טמא אלא טהור ל"ק כאן במוצצת כאן בשותת: **חרש שנתחלש וכו'** אמר

יבמה שרקקה דם מקצת · ומ"ש דם (סנהדרין דף סה:) דמעיקרא פיו היה מעכב ומתעטין קריאה וי"ל דמ"מ מעכב גרוע הוא יותר מרקיקה לי נמי לית ליה למתני בקול שהוא מעכב גדול: **לאחרן** פסולה · משמע שפסולה לאחין מדלקתני פסולה ולחי · למ"ד בכל הגט (ניסין דף כד:) כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה ליכה פסולת על האחין כהכי דייק מלתא קתני אין כתן בית מיחוש ולא כפי' הקונטרס דפירש דלחיות כמ"ד כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה פוסלת דל"ב בלח שום דיוק הוה מלי לאוקומי כווחיה: **מי** כתיב וחלצה ביו · והת דקתמר בילוקמלי שקולכתו בימין למלוה בעלמא מבטל קלמו · **רבא** רבה גרס דרבא לא הוה כהן כדאמר בפ' הזהוב (בוחין קנו. ושם) דאמר ליה לשמעיה זכי לי מתנתא לבל רבה היה כהן דאמר בפרק עד כמה (נכוחות כו.) רבה בעיל לה ברוב ואמרינן במס' מועד קטן (דף כח. ושם) אמר רבא מי ביי מחוי מילתא כו' עד רבה לאו בזכותא תליא מילתא כו' עד רבה היה לרבנין שנין ורב חסדא משנים שנין כדאמר נמי הכא רבה היה לרבנין שנין הקשה הר"ר מלחנם דבגמילות חסדים נמי עסיק דאמר בחלק (סנהדרין דף מה:) אמר רבה ייתי ולא יחמיקיה אמר ליה אביי מלי מעמא אמר מר הכי כו' מר (ה) תורה ליכה גמילות חסדים ליכה ואמר ר"י דלא עסיק כל כך בגמילות חסדים שיעכב מנזירת בית עלי דאמר כדי שיעכב ממבטו על מנת היה בידו שגם אחר זכות עומדות ל ות"ח ומתי הא דקאמר במס' מועד קטן (דף מה.) דלא בזכותא תליא מילתא לגא בזכות מלכבה לא מנת לחנות שגם אחר זכות עומדות ל ות"ח ומתי הא דקאמר במס' מועד קטן (דף מה.) דלא בזכותא תליא מילתא לגא בזכות מלכבה לא מנת לחנות

[ישם יח. ע"ש]

ע"ש

[נקמן קו: סנהדרין מט:]

ר"ם יח.

[ישם יח. ע"ש]

שמואל ב ג

ר"ם ג

ר"ם ג

ויקרא יט

ויקרא יט

יבמה שרקקה דם מקצת · ומ"ש דם (סנהדרין דף סה:) דמעיקרא פיו היה מעכב ומתעטין קריאה וי"ל דמ"מ מעכב גרוע הוא יותר מרקיקה לי נמי לית ליה למתני בקול שהוא מעכב גדול: **לאחרן** פסולה · משמע שפסולה לאחין מדלקתני פסולה ולחי · למ"ד בכל הגט (ניסין דף כד:) כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה ליכה פסולת על האחין כהכי דייק מלתא קתני אין כתן בית מיחוש ולא כפי' הקונטרס דפירש דלחיות כמ"ד כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה פוסלת דל"ב בלח שום דיוק הוה מלי לאוקומי כווחיה: **מי** כתיב וחלצה ביו · והת דקתמר בילוקמלי שקולכתו בימין למלוה בעלמא מבטל קלמו · **רבא** רבה גרס דרבא לא הוה כהן כדאמר בפ' הזהוב (בוחין קנו. ושם) דאמר ליה לשמעיה זכי לי מתנתא לבל רבה היה כהן דאמר בפרק עד כמה (נכוחות כו.) רבה בעיל לה ברוב ואמרינן במס' מועד קטן (דף כח. ושם) אמר רבא מי ביי מחוי מילתא כו' עד רבה לאו בזכותא תליא מילתא לגא בזכות מלכבה לא מנת לחנות

מתנה (תיקון) קושיות תשובות

יבמה שרקקה דם מקצת · ומ"ש דם (סנהדרין דף סה:) דמעיקרא פיו היה מעכב ומתעטין קריאה וי"ל דמ"מ מעכב גרוע הוא יותר מרקיקה לי נמי לית ליה למתני בקול שהוא מעכב גדול: **לאחרן** פסולה · משמע שפסולה לאחין מדלקתני פסולה ולחי · למ"ד בכל הגט (ניסין דף כד:) כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה ליכה פסולת על האחין כהכי דייק מלתא קתני אין כתן בית מיחוש ולא כפי' הקונטרס דפירש דלחיות כמ"ד כל מקום שנתנו חכמים חליצה פסולה פוסלת דל"ב בלח שום דיוק הוה מלי לאוקומי כווחיה: **מי** כתיב וחלצה ביו · והת דקתמר בילוקמלי שקולכתו בימין למלוה בעלמא מבטל קלמו · **רבא** רבה גרס דרבא לא הוה כהן כדאמר בפ' הזהוב (בוחין קנו. ושם) דאמר ליה לשמעיה זכי לי מתנתא לבל רבה היה כהן דאמר בפרק עד כמה (נכוחות כו.) רבה בעיל לה ברוב ואמרינן במס' מועד קטן (דף כח. ושם) אמר רבא מי ביי מחוי מילתא כו' עד רבה לאו בזכותא תליא מילתא לגא בזכות מלכבה לא מנת לחנות

תוספות ישנים (נוסח)

לא הוה בידיה למחל · ג"ת ד"ה לי · שלא כי מדכתיב · ת"י ד"ה תניא · ראיות תוס' · כ"כ ת"ם ד"ה אי · ר"י

(כה) למחל למקניה לכהן ולא כך וכך שלחו ממני ולא ידעתי להשיב שם עד שמצאו משלחו והלי ולא שמע לכו מעיקרא על שפני שהיו מכבדין לאחו מלא והיו מוציאין לאחו נמצה על זב ואב לפיכך לא ידע להשיב להם שהשלוה משכחת לאחד תלמודו: ה"ג כאן ומהני מדבית עלי קאתו . ול"ג רבה להא רבה לא היה כהן כדלקיטא כפ' האומר ול"ל שמעיה היה כהן זל

נוסח תל"ת קטנה

זכי כמחנות מכל הוא לית לית לגזות שלא היה כהן ועוד דתמר דרבה מיה מ' שנה ותניי מיה ס' שנה . וכפ' שניו שמיה רבה תמר מניי ראיה דתניא דרבה לפסוק לה מזוני ואין לומר דתניי טלר קודם יותר מכ' שנה שהרי מניו בפ' שלשה שחלכו דתניי ונכפ' נמי דמים ימי תמוי לעולם וכפ' שנתנה שנה: א) וכ"ה בירושלמי כתן הלכה ו' דלוי בעלמו היה כן לפני רבי ע"ש

תוספות יחד מקמאי

חניא ולא חלצה ולא רקקה ולא קראה חליצתה כשרה רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה קראה ולא רקקה ולא חלצה אין כאן בית מיחוש . מני אילימא ר"א חלצה ולא קראה ולא רקקה [חליצתה] כשרה הא ר' אליעזר אמר כל דבר [שהוא] מעשה מעכב (פסולה) . אלא פשיטא ר"ע ורקתני רקקה ולא חלצה ולא קראה חליצתה פסולה לעלמא ופסלה לאחים אליבא דר"ע נמי רקקה ולא חלצה ולא קראה פסולה לאחים והכי נמי שלחוה לאבוה דשמואל יבמה שרקקה תחלוץ לחודא אלמא כל יבמה יכולה לפסול עצמה מן האחים אם תרוץ בפני אחד מהם . וא"כ קשיא הא דאמר לעיל יבמה כשרה להתייבם ואין ראשיים שמא חלצה לאחד מהם ואם איתא ליתני שמא רקקה בפני אחד מהם לכך אני אומר שאין רקיקה פוסלת מן האחין אלא כשהיא לפני ב"ד ולא דמי רקיקה לחליצה דאילו חליצה אין דרכה לתלוץ לאחד מן האחיים וכיון דחלצה אפי' שלא בפני ב"ד פסולה מן האחים להכי אמר אין הראשון שמא חלצה לאחד מן האחים משמע דלא חוינן הא חוינן חישינן שמא בולוה אבל רקיקה שדרכה להיות רוקקת כל היום אין הרקיקה פוסלת מן האחים אלא בב"ד וכן נראה בפרש"י ול"ל שחיבמה שחלצה לפני ב"ד תחלוץ אלמא בפני ב"ד אין שלא בפני ב"ד לא פסלה: